

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

COOL AT SCHOOL

Een toneelstuk in 2 delen voor de jeugd

door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2138

PERSONAGES

5 dames - 7 heren

Andreas, bijna een model-student die "toevallig" bij een "straffe kliek" was verzeild geraakt - schijnbaar, want achter dat "brave vernis" schuilt eigenlijk een verwend nest.

Freia, boordevol twijfel over haar uiterlijk; elke dag vindt ze een ander detail wat niet goed is en daarom camoufleert ze zich ook letterlijk - "in de donkere kant van haar persoonlijkheid" heeft ze kleptomane neigingen.

Babs, is een wat sensuele flap-uit; kent praktisch geen schaamte - iemand die haar niet kent, vindt haar open, joviaal, tof - maar feitelijk voelt ze zich erg eenzaam en zoekt ze tederheid, vriendschap bij haar schoolvriendjes; ergens anders vindt ze alleen maar lege, dorre mensen.

Freek, is een sport-freak; begaan met de juiste voeding, fitness en gezond-zijn; hij straalt dan ook iets "olympisch" uit en zou zo in een Amerikaanse reeks kunnen meespelen - maar wat niemand weet is dat hij vroeger van de drugs heeft geproefd en op het randje van een verslaving heeft geleefd - nu verschuilt hij zich achter zo'n sport-idee om zichzelf te "beboeten".

Sue, een naar het uiterlijk gezien, laatste vertegenwoordigster van de punk-beweging en een volgeling van the Cure - qua kledij en stijl zeer opvallend - verder houdt ze van de oosterse filosofie, poëzie, vindt ze alles wat school aanbelangt het toppunt van sadisme en debiliteit voor de jongeren - eigenlijk is het iemand die met zichzelf geen blijf weet en de juiste weg zoekt naar een identificatie.

Mietje & Rietje, zijn twee typische "bakvissen" die giechelen om niks en in schijn niks ernstig nemen. Blijkbaar beseffen ze de ernst van de zaak niet en lijken ze rijpe slachtoffers van deze jachtige prestatie-tijd te worden - ze zijn de jongsten van de groep en zijn nog vol typische tienerdromen en is hun wereld gekleurd in blauw en groen.

Kim, is een nieuwe leerling, student geweest aan een kunstschool - is een soort opschepper om aan zijn nieuwe school indruk te maken, maar als men het natrekt, blijkt er weinig van te kloppen; is dus een figuur als een soufflé: als men door de buitenste laag prikt, hoor je "lucht" ontsnappen - is een nietige figuur die zichzelf voortdurend oppompt.

Ziggy, is een kerel met schwing die dweept met alles van de reggae en Jamaica in het hart draagt - is een échte kameraad waar men op kan vertrouwen en die van de hele groep zo'n beetje de steunbeer wordt; men bouwt op hem een groep tijdens deze studie-straftijd.

Pasoep, is de studieprefect en een leerkracht van de zuiverste soort; keihard en op het randje van het tirannieke - duldt zeker geen tegenspraak maar in feite is het een klein ventje dat in de school amper meetelt en dat werkt hij uit op de jongeren - een gefrustreerde volwassene die met zichzelf en de school in een knoop ligt.

Fonz, is een "dubbele" (zittenblijver); toont zich naar-buitenuit erg cool en afstandelijk en daagt ook geregeld de "Pasoep" uit, maar hij voelt zich door de school diep vernederd en aanvankelijk had hij het gevoel van met een soort brandmerk van "mislukkeling" rond te lopen - zoekt een persoonlijke "revanche" tegen de school én het hele "systeem".

Sam III de poupehan, zoals zijn naam reeds liet vermoeden is Sam(uel) van adellijk geslacht; in zijn vele maniertjes kan hij dat moeilijk loochenen, ook al wil hij "gewoon" en "volks" overkomen, krijgt hij "aanvallen van cynisme en behandelt de anderen als minderwaardig"; dit hautaine aan hem verhindert dan ook dat hij vrienden heeft - hij vindt zichzelf zielig, omdat zijn hele opvoeding hem zo heeft "misvormd"; hij wil "ànders" zijn, maar hij heeft het nooit geleerd.

DECOR

De hele plaats heeft een koele, eentonige, grijze sfeer en is typisch voor een studiezaal van een groot college dat al dan niet een internaatsafdeling heeft. Er hangt altijd zo'n onbestemde, weeë geur van een cocktail van soep en "leerlingenzweet". Eventueel kan er een beeld of een buste van de stichter van de school op een piedestal staan of hangt een beeltenis van hem/haar aan de muur; een groot kruisbeeld en mogelijk een paar spreuken van de BZN aan een andere wand.

De ruimte is gevuld met een aantal tafeltjes en stoelen en rechts is "de ruimte van de studiefacultetsleerling" die tijdens de studie toezicht houdt.

Aan de linkerkant kunnen twee grote boekenrekken komen met het opschrift "Bibliotheek - Mediatheek".

In de zaal rechts (links van op het podium) wordt een "gang" afgebakend en daardoor komen de acteurs/aktrici op; aan de deur gekomen, kloppen ze aan, gaan binnen en komen zo in de studiezaal.

In het rechtergedeelte van de leerkracht kan een koffiezetmachine met twee kopjes klaarstaan; een mapje, een oude krant, twee, drie tijdschriften (Knack, Humo, Klasse...) enkele balpennen (rood), bladen wit papier voor hun verhandeling: "Als ik in de spiegel kijk, zie ik..."

HANDELINGEN INTRO

Wanneer de toeschouwers reeds binnenkomen en hun plaats opzoeken, komt het eerste meisje aan. Aanvankelijk mengde ze zich onder het publiek, maar gaat dan door naar de deur rechts, klopt aan en haast zich binnen. Ze is gekleed in een donkere duffelcoat (blauw, bruin, zwart) en heeft de kap om het hoofd getrokken; ze heeft over de schouder een grote winkelertas uit geweven riet of grof jute. Ze wandelt rond in de zaal en kiest een plaats achteraan in het straflokaal en gaat er nonchalant zitten. Heel even maar, veert dan op als krijgt ze een plots idee en begint te hinkelen, dan kijkt ze in de boekenrekken naar de titels op de ruggen van de boeken, neemt er enkele half uit, keurt ze en steekt ze weer terug.

Kijkt dan naar de grote horloge in het midden van de middenmuur en controleert de eigen tijd, schudt en klopt even op haar horloge, haalt de schouders op en zit weer nonchalant neer.

MUZIEK

Moet de sfeer van die typische plichtmatigheid bij de leerlingen scheppen; een gevoel van "iets wel willen doen, maar niet van harte..." Ook een sfeer van twijfel en zoeken, zeker naar het "nut" van een dergelijke straf: wat lost dit nu in feite op? Dit kan aktuele muziek zijn, klassieke thema's, filmmuziek...

(Deze eerste figuur, Freia, grijpt plots haar enorme winkeltas en haalt er een handvol snoep uit. Ze stalt alles uit op tafel, kiest en legt het opzij; kiepert de rest met één veeg terug in haar tas. Begint gulzig van de gekozen snoep te eten; als ze net het laatste stuk volledig in de mond heeft gepropt, komt de tweede figuur binnen, een jongen, Andreas. Het is een op het eerste gezicht keurige jongen, een "voorbeeld-leerling" zeg maar; iemand die je blind vertrouwt, als leerkracht dan toch.

ANDREAS : *Hallo... (Zoekt zich een plaats in een andere rij dan Freia; legt boekentas op tafel en zet ze dan keurig tegen het tafeltje.) Is dat de juiste tijd?*

(Freia kijkt hem arrogant aan, maakt hem mimisch duidelijk dat hij haar met rust moet laten. Andreas reageert eerst wat geschokt, schuddebolt dan en kijkt weer voor zich uit - neemt een balpen en begint er zenuwachtig mee te knippen. Freia schraapt opvallend de keel om hem duidelijk te maken dat het haar stoort.

ANDREAS : *(Kijkt even op, toont ostentatief de balpen en legt ze duidelijk neer; zit even stil en begint door de neus te ademen met een "geluidje" - steeds luider - trekt ook de schouders op en laat het hoofd "rollen". Freia schraapt nog luider de keel - Andreas kijkt haar schijnbaar onbegrijpend aan.) Mijn sinussen. Verstopt. Dat zit tot in mijn schouders... Sorry... (onderdanig-brave toon) Je mond hangt vol chocola... (Toont het aan om zijn mond, op zijn wang, tot aan zijn oorlel.) Hier ook... en hier... Moet je 'n papieren zakdoekje hebben? Ik heb altijd een voorraad bij me... m'n sinussen... zitten zo dicht als de Welriekende Dreef... Alhoewel... ik ruik praktisch niks... (Hij wil haar een pakje papieren zakdoekjes*

geven, maar zij neemt zelf eentje.) Als de "Pasoep" 't moest zien...

FREIA : Ga **jij** 't hem vertellen, misschien?

ANDREAS : Waarom vraag je dat?

FREIA : Bekijk je jezelf nooit in een spiegel?

ANDREAS : Ja... natuurlijk...

FREIA : Zie je dan zelf niet wat voor een mossel je bent?

ANDREAS : Excuseer, maar nu moet ik toch...

FREIA : (*onderbrekend*) ... **mossels** zijn de eerste om iemand te **verklikken!**

ANDREAS : Je kènt me niet eens!

FREIA : Jij mag vanaf nu alleen nog **ademen**, maar ik mag het niet **horen!**

(Korte stilte. Andreas zoekt zich een houding; onwennig; denkt weer aan zijn sinussen en herneemt het geluidje van zijn neus-ademhaling - na de tweede keer heeft hij begrepen dat hij Freia ermee stoort. Freia zit met opgetrokken knieën op haar stoel. Andreas kijkt verontschuldigend om, maar als hij haar zo ziet zitten, krabt hij zich even in de haren en kijkt onbegrijpend in de zaal.

Het derde personage komt binnen - een zwierig-frivool meisje dat weet dat ze niet onknop is en zich daarom letterlijk in de aandacht van iedereen "wentelt".)

BABS : (*zwierig, joviaal kirrend*) Hello... Is dat àlles? (*Kijkt even naar de klok, neemt een cola uit haar tas en trippelt ermee naar Andreas - die reageert erg onwennig.*) Hel-lo... lover boy... Ik krijg die cola niet open... kan jij me niet helpen? Ik stik van de dorst...

ANDREAS : Eh... ik heb geen kroontjeswipper bij me!

BABS : Wablief? Hoe noem jij dat? **Kroontjeswipper?**... (*lacht hartelijk*) Ik zie onze Boudewijn al bezig! Olé, sire... en maar "wippen"!...

ANDREAS : (*lacht verlegen, onbegrijpend mee*) Ssjtt... zo dadelijk is de Pasoep daar... In de studiezaal moet 't stil zijn...

BABS : Als de Pasoep komt, kan 'm mee "wippen"! Hoe meer "wippers", hoe meer vreugd!

(Babs heeft zich intussen een plaats gezocht en legt daar haar tas en zet haar colaatje op tafel neer; nog steeds gesloten - ze gaat zitten en bekijkt even het lokaal.)

BABS : (*tegen Freia*) Hallo! Heb je 't te koud? Moet ik gaan vragen dat ze de radiatoren wat meer opendraaien?

FREIA : 'k Heb niks nodig. Laat me gerust.

BABS : Kook dan in je eigen zweet, griet... Heb jij een "kroontjeswipper"?... Ook niks. Dan zit ik hier met 'n frisse cola en moet ik stikken van de dorst... (*likt aan flesje cola*)

ANDREAS : Dat noemen ze een "tantalus-kwelling".

BABS : Welke kwelling, wipper?

ANDREAS : Tantalus... kwelling.

BABS : Die "tantalus" krijgt mijn cola ook niet open...!

ANDREAS : 'k Zei het alleen maar... 'k dacht dat 't jou zou interesseren...

BABS : **Ik heb dorst!**

ANDREAS : Ssjtt!

BABS : Hoe heet jij, wipper?

ANDREAS : Andreas en mag ik vragen om mij niet langer "wipper" te noemen?

BABS : An-dre-as... oh la la... Jij bent zo uit de Bijbel weggelopen... Andreas... (*Ze leunt dicht bij Andreas die zich weer ongemakkelijk voelt.*) Wat heb je geflikt?

ANDREAS : (*onverwacht heftig*) Dat zijn je zaken niet! Ik ben hier nu en ik zal mijn straf schrijven en daarmee uit!

BABS : Heb jij al eens een meisje gekust?

ANDREAS : ...? Pardon...?

BABS : **Gekust!**... **een meisje**... zo... (*Geeft een klinkende klapzoen in de lucht.*)

ANDREAS : Eh... ik denk van wel...

BABS : Was 't donker? Was je geblinddoekt... Jàà... dàt moet spannend zijn... geblinddoekt kussen... de totale verrassing!... Aha... onze Bijbel-wipper knijpt de katjes in 't donker!

ANDREAS : Jij knijpt ze bij klaarlichte dag!

BABS : Fout!... Ik **word** geknepen, wipper...

ANDREAS : Hou op met die wipper!

BABS : Ik denk dat jij je lippen zeker twee meter moet uitsteken als je 'n meisje wilt kussen...

ANDREAS : (*bijna klagend*) Hou d'r over op!

BABS : Je lippen zijn te dun. Je hebt een gezicht om reclame mee te maken... glad... proper... Pure Nivea...

ANDREAS : Wat heb ik je misdaan?

BABS : Heb je 'n foto bij?

ANDREAS : (*verdwaasd*) Foto...?

BABS : Van jou!

ANDREAS : Eh...

BABS : Neem je portefeuille.

ANDREAS : Waarom?

BABS : Ben je voor jezelf verlegen?

ANDREAS : Nee...

BABS : Laat dan je foto zien.

ANDREAS : Dat kan je mij niet verplichten!

BABS : Waarom doe je gel in je haar?

ANDREAS : Is dit een kruisverhoor?

BABS : Heb je op de foto ook gel in je haar?

ANDREAS : Alleen vrienden krijgen foto's van mij!

BABS : Geen vriend**innen**...?

ANDREAS : Zijn je zaken niet!

BABS : Heb je 'n liefje, wipper?

(Andreas kan het niet meer aan, veert op, rukt zich los van Babs en zoekt een plaats aan de rand van het podium - kijkt in de zaal. Babs komt uitdagend-arrogant op hem toe gewandeld - Andreas kijkt even over de schouder naar haar en neemt dadelijk een defensieve houding aan.)

ANDREAS : Raak me niet aan.

BABS : Of wat, wipper?

ANDREAS : Jij hebt teveel fantasie, meisje.

BABS : "Meisje"..? Hmm... 't klinkt mooi zoals jij het zegt... Bijna een compliment...

ANDREAS : Laat me met rust... asjeblieft...

BABS : Ga in vrede... wipper! *(lacht cynisch-spottend)*

(Andreas haast zich weer naar zijn plaats. Babs kijkt nog even naar Freia, maar die zit nog als een sfinx en Babs zoekt dan ook maar haar plaats op - zet haar cola op de hoek van haar tafel en neemt uit haar tas een walk-man. Op het moment dat ze het opzet en aanschakelt klinkt de muziek ook in de zaal. Tamelijk luid intermezzo dat een contrast vormt met het gesprek, maar de gespannen sfeer wil duidelijk maken. Het vierde personage komt binnen - een sportfiguur, atleet en gezondheidsfreak - komt met soepele tred in de zaal, groet iedereen joviaal. Bij Babs aarzelt hij even alsof hij haar herkent - gaat zitten en doet enkele fitness-bewegingen...)

FREEK : Is de Pasoep er nog niet?

BABS : Heb je 'm nodig?

FREEK : Hij is toch altijd als eerste hier?

BABS : En dan?

FREEK : Niks. Scheelt er iets?

BABS : 'k Heb dorst en ik krijg m'n cola niet open.

FREEK : Als 't dāt maar is... (Hij neemt het flesje cola, diept een kroontjeswipper uit zijn joggingpak op en ontkurkt het flesje cola.)

BABS : Merçi. (Ze drinkt gulzig van het flesje. De anderen kijken toe.) Je hebt mijn leven gered.

FREEK : Krijg ik dan geen medaille? (Hij tikt zich tegen een wang)

BABS : Van mijn "medailles" zou jij wel eens je conditie kunnen kwijtraken!

FREEK : (wat reclame-achtige toon) Ik sta "scherp"... deze "body" is puur natuur...

BABS : Hmm... Je carrosserie is niet slecht, maar ik weet nog niet welk mannetje erin zit...

FREEK : (Wil erop reageren op een wat heftige manier, maar bedenkt zich en wuift haar opmerking weg.) Ach, ga weg.

BABS : Jij bent zeker géén lange-afstandsloper...!

(Korte stilte. Iedereen zoekt zich een houding om de verveling zo goed mogelijk te verdragen. Af en toe begint Andreas weer met zijn "verstopte sinussen" te demonstreren wat een mimische reactie van de anderen uitlokt en hij zich ook mimisch verontschuldigt.

Een vijfde personage komt binnen: een extravagant type in kapsel, kledij en houding. Iemand die alles in het leven als zinloos ervaart. De school is voor haar het "toppunt van absurditeit" en ze toont dit dan ook op alle mogelijke manieren.)

SUE : Hoi, sukfels. (Ze gaat heel ostentatief zitten, legt een been op tafel en leunt ver achterover zodat Andreas zich reeds klaar houdt om haar op te vangen. Ze strijkt even door de wilde hardos en monstert iedereen in de studiezaal.) Elke week schoner volk ... (tegen Andreas) Wat is 't probleem, frietketel?

ANDREAS : Waarom ben jij helemaal in 't zwart?

SUE : Dat snap je nooit...

ANDREAS : Zwart is de kleur van de dood, van depressief zijn, van... niks...

SUE : (*klapt wat cynisch in de handen*) Bravo. Mooi, maar je kent er niks van!

ANDREAS : Doe je 't alleen om te willen opvallen?

(Sue kijkt Andreas fel aan, staat langzaam op en gaat dreigend naar hem toe. Babs wenkt Freek dat hij zich moet klaarhouden om desnoods tussenbeide te komen.)

SUE : Weet jij wat je bent? 'n Insekt... je klopt het duizend maal weg, maar je komt duizend-en-één keer terug tot je me prikt... zoals nu... Wil **ik** opvallen?... Denk jij dat écht?... Integendeel... **Niemand** kan opvallen in een school! Toch niet in deze... middeleeuwse burcht! **Als** je wilt opvallen, kom je hier terecht. Om te pennen... bladzijden vol: **voer voor de vuilnisbak**, want niemand leest wat wij schrijven...! Jij bent opgevallen.

ANDREAS : Ik? Niet waar!

SUE : Waarom ben je dan hier?

ANDREAS : Ik heb ten onrechte straf gekregen!

SUE : Zo, zo... Da's erg hé?!

ANDREAS : Ik stond toevallig bij de groep die de klasgordijnen in brand hadden gestoken...!

SUE : **Brand gesticht...?**

ANDREAS : In 't geschiedenislokaal....

SUE : Volgelingen van keizer Nero!... Hebben ze 't kunnen blussen?

(Andreas is tijdens zijn "biechtje" opgestaan en heeft het face publiek gezegd. Als Sue bij hem komt, keert hij zich eerst af en gaat weer zitten - Sue achtervolgt hem echter.)

ANDREAS : Ja...

BABS : Laat 'm toch met rust...!

SUE : Wie ben jij? Zijn patroonheilige?

BABS : Dan lijkt jij wel de Duivel...

SUE : Wie weet...?

BABS : Wat heb je geslikt? (*Staat op en gaat nu op haar beurt naar Sue.*) Je ogen staan wild. Heb je geen grammetje overschot...?

SUE : (*mysterieus toontje*) Misschien laat ik je straks mijn geheime "schatkamer" zien!

BABS : Laat Andreas met rust, zeg ik je.

SUE : Heb jij 'n affaire met die... "mummie"...?

ANDREAS : Hé, zeg eens!

BABS : Ga zitten, wipper!

SUE : (*verbaasd, ongelovig*) Wipper...?

(Andreas kijkt radeloos naar Babs en dan naar Sue; de ene kijkt hem gebiedend aan en de andere zit te spotten. Hij loopt weg of wil dat doen, maar beseft dan dat hij niet weg kan en gaat uiteindelijk naast Freia zitten - deze geeft hem, zonder iets te zeggen, een papieren zakdoekje.)

ANDREAS : Dank je. (*snuit luidruchtig de neus.*)

(Korte stilte. Van in de zaal komt de "Pasoep" eraan; gaat naar het podium maar komt niet naar de studiezaal.)

FREEK : 'k Heb de Pasoep zien aankomen...

SUE : En dan? Moet ik nu beginnen bidden o wat?

FREEK : Doe jij wat je wil, maar hou op met die bullshit...
Got it... Baby...?

SUE : (*cool*) Moet jij altijd brullen om mensen naar jou te laten luisteren?

(Freek zit weer neer. Kort stilte-moment; Andreas sluipt terug naar zijn oorspronkelijke plaats. Zesde en zevende personage komen aan. Twee snobjes maar verder eersteklas-roddeltantes die over iedereen van de school hun zegje en hun weetje hebben.)

MIETJE : Da-ag allemaal...

RIETJE : 't Zelfde...

(Beiden gaan zitten terwijl ze dat typische "bakvis-gegiechel" laten horen.)

MIETJE : *(Neemt een lippenstift tegen gekloven lippen.)* 'k Weet niet hoe dat komt, maar 'k heb altijd zo'n droge lippen...!

RIETJE : Vraag anders aan die "zwarte" of je haar lippenstift niet mag gebruiken.

(Ze beginnen rond te kijken en af en toe fluisteren ze wat tegen mekaar en krijgen we weer dat gegiechel. De anderen reageren er mimisch op. Andreas probeert weer zijn sinussen "vrij" te krijgen en weer een reactie van de rest - zeker bij de bakvisjes.)

SUE : Hebben jullie je niet van lokaal vergist?

RIETJE : Nee, waarom?

SUE : Omdat **dit** het lokaal is van de... hoe zegt de Pasoep dat ook weer? De "school-toeristen"... Wij zijn alleen maar goed om vernederd... vertrapt te worden! **Wij** worden nooit met onze naam aangesproken... Nee...! *(imiteert leerkracht)* "Hé, dikzak... beweeg die ton van jou eens naar het bord... Kreupele, strompel eens naar hier...!"

FREEK : Hou op! Da's bullshit!

SUE : Niks bullshit...! Ik snap alleen niet wat die twee "levende Barbies" hier komen zoeken.

MIETJE : Wij hebben straf gekregen!

SUE : Aha? Waarom? Had je in je broekje geplast en had je geen verse pamper bij?

RIETJE : Wij hadden een banaan in 't achterste van de studieprefect gestopt!

MIETJE : 't Achterste van zijn **auto**...!

ANDREAS : (*geamuseerd, half lachend*) En...?

MIETJE : 'k Dacht dat die auto ontplofte!

RIETJE : (*imiteert geluid van de wagen en de knal van de banaan*) Splààtsjj...! Die zwart berookte banaan kwatsjt tegen de muur van de sportzaal en die auto schiet weg...!

MIETJE : Hij miste de BMW van die van Frans van een haar!

RIETJE : Ik dacht dat 't ertegen was!

MIETJE : Wij gingen lopen, maar de prefect had ons gezien...!

ANDREAS : Da's brute pech!

FREEK : Hoeveel weken hebben jullie gekregen?

RIETJE : Twee weken.

BABS : Wablief? Ik krijg er **vier** omdat ik een grote toets van wiskunde had gepikt op het sekretariaat!

ANDREAS : Wàt heb jij gedaan? Da's toch véél erger dan zo'n banaan in een uitlaat.

BABS : Mond toe, wipper.

FREIA : 'k Vind het kei-nijg dat de "Hitler" 't ook eens zitten heeft!

SUE : Willen we dan maar direct een Barbie Fanclub stichten?

FREEK : Wil jij nu eens die vranke smoel van jou dichthouden? Wij weten nu al wel dat je op alles zit te kankeren... O.K.?

SUE : **Ik** kanker zoveel **ik** wil!

FREEK : Sukkel!

SUE : Waarom wil jij altijd zo'n macho-indruk op de grieten maken?

FREEK : Moei je d'r niet mee!

SUE : Je bent zielig!

FREEK : Nu heb ik er genoeg van!

(Freek veert op en wil op Sue afstormen. Babs springt vlug tussen hen in. Sue bleef rustig zitten. Andreas had zich kleiner gemaakt en wacht wat bangelijk af wat zal gebeuren.)

SUE : Laat 'm toch doen. Nu kan hij niet tonen hoe je 'n griet in mekaar klopt...!

BABS : Misschien doe **ik** het wel in zijn plaats!

SUE : Ongelooflijk: "Jerommeke" hier heeft blijkbaar **toch** indruk gemaakt.

BABS : Shut up!

(Babs wou Sue een mep geven, maar deze laatste heeft heel vlug Babs' hand en arm gegrepen en houdt haar nu in een soort karate-greep.)

SUE : Koel ginder maar een beetje af...

(Korte stilte - iedereen moet blijkbaar wat bekomen van het twistgesprek. Babs wrijft zich over een pijnlijke plek en Rietje en Mietje kijken met ontzag naar Sue die innerlijk zit te genieten van haar "triomf". Freek zit met ingehouden woede te kijken en Sue daagt hem mimisch uit door hem zoentjes toe te werpen.)

FREIA : Trut!

SUE : Ga je 't nu op die manier proberen?

FREIA : Super trut!

SUE : Oh, 't wordt boeiend!

FREIA : ...?

SUE : Is 't al gedaan?

FREIA : **Laat me verdomme gerust!**